

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7825/2025
12.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Кузовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 165/24 од 12.09.2024. године, у седници одржаној 12.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 165/24 од 12.09.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр1 165/24 од 12.09.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду Прр1 43/21 од 17.10.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року исплати 23.852,02 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 08.03.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 112.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр1 165/24 од 12.09.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року исплати 23.852,02 динара са законском затезном каматом од 08.03.2021. године, као дана подношења тужбе до исплате, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 45.000,00 динара.

Ставом трећими изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужена је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Београду Ст 181/10 (стечајни поступак над стечајним дужником „Европа осигурање“ АД Београд према којем тужилац има признато а делимично ненамирено потраживање у износу од 23.852,00 динара). О овом праву тужиоца, нижестепени суд је одлучио у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а тиче се примене чланова 4, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 30. и 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року, као и примене члана 154. ЗОО, код утврђења да тужилац током поступка није доказао да је „Европа осигурање“ а.д. Београд, у стечају привредно друштво са већинским друштвеним, односно државним капиталом, па Република Србија нема обавезу да тужиоцу накнади материјалну штету одређену тужбеним захтевом, с обзиром на то да тужена одговара за накнаду имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у случају када је имовина стечајног дужника у већинског државној или друштвеној својини. Одлука у складу са правним закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018.године, који је допуњен на седници од 27.09.2019. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Указивање у ревизији на другачије одлуке овог суда којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тим одлукама, јер одлука о основаности захтева у овој врсти спорова зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 08.03.2021. године, а вредност предмета спора је 23.852,02 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је сходно члану 479. став 6. ЗПП Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић